

nie się chorymi przebywającymi w jednym sanatorium (w zakładzie rehabilitacyjnym po chorobie Heine-Medina lub po chorobie Little'a) lub wyjątkowo — w dwóch sanatoriach, jeżeli warunki lokalne to uzasadniają.

§ 7. 1. Dyżury organizuje dyrektor przedsiębiorstwa uzdrowiskowego.

2. Liczbę i rodzaje dyżurów w uzdrowisku określa plan, ustalony przez dyrektora Centralnego Zarządu Uzdrowisk na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa uzdrowiskowego.

3. W uzdrowisku, w którym został wprowadzony dyżur zakładowy I typu, nie mogą być równocześnie wprowadzane inne rodzaje dyżurów.

4. Niezależnie od planu dyżurów dyrektor przedsiębiorstwa uzdrowiskowego może ponadto zorganizować dyżur zakładowy II typu na okres nie przekraczający 7 dni, jeżeli stan zdrowia chorych uzasadnia konieczność zapewnienia im w tym czasie szczególnie troskliwej opieki. W razie konieczności okres ten może być przedłużony za zgodą Centralnego Zarządu Uzdrowisk.

§ 8. Lekarz pełniący dyżur jest obowiązany sporządzać w książce dyżurów sprawozdanie ze swoich czynności opisując przypadki, w których udzielił pomocy, i niezwłocznie po zakończeniu dyżuru przedkładać tę książkę naczelnemu lekarzowi uzdrowiska.

§ 9. Za pełnienie dyżuru zakładowego I lub II typu przysługuje lekarzowi takie samo wynagrodzenie jak za normalną pracę w sanatorium, przy odpowiednim zastosowaniu prze-

pisów § 2 ust. 5, § 13 ust. 3 oraz § 14 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków (Dz. U. z 1954 r. Nr 48, poz. 229 i z 1955 r. Nr 25, poz. 152).

§ 10. 1. Za pełnienie dyżuru na wezwanie I typu lub dyżuru na wezwanie II typu w zakładzie rehabilitacyjnym po chorobie Heine-Medina lub po chorobie Little'a bądź w sanatorium liczącym ponad 200 łóżek przysługuje lekarzowi wynagrodzenie w wysokości 33 zł.

2. Za pełnienie dyżuru na wezwanie II typu w innych zakładach niż określone w ust. 1 przysługuje lekarzowi wynagrodzenie w wysokości 22 zł.

3. Wynagrodzenie określone w ust. 1 i 2 zwiększa się o 10%, jeżeli lekarz jest uznany za specjalistę I stopnia, a o 20%, jeżeli lekarz jest uznany za specjalistę II stopnia.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa uzdrowiskowe zapewniają lekarzom pełniącym dyżur środką lokomocji w celu umożliwienia im udzielania pomocy obłożnie chorym w miejscu ich pobytu na terenie uzdrowiska.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa uzdrowiskowego ustala przypadki, w których lekarz pełniący dyżur może korzystać ze środków lokomocji.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister Zdrowia: w z. B. Bednarski

1023

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 19 października 1956 r.

w sprawie zasad obliczania stażu pracy techników dentykowskich.

Na podstawie § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 października 1956 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentykowskich (Dz. U. Nr 45, poz. 204) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy obliczania okresów pracy stanowiących podstawę do przyznania stawki uposażenia technikom dentykowskim.

2. Użyte w zarządzeniu określenie „staż pracy” oznacza okres pracy stanowiący podstawę przyznania technikowi dentykowskiemu stawki uposażenia.

§ 2. 1. Do stażu pracy zalicza się technikowi dentykowskiemu następujące okresy po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu:

- 1) okresy wykonywania zawodu technika dentykowskiego,
- 2) okresy odbywania zasadniczej służby wojskowej lub służby wojskowej w rezerwie.

2. Okresy przerw w pracy określonej w ust. 1 zalicza się do stażu pracy, o ile nie przekraczają one jednorazowo jednego roku.

3. Okresy wykonywania zawodu (ust. 1 pkt 1) powinny być przez technika dentykowskiego udowodnione dokumentami lub poświadczonymi notarialnie oświadczeniami. Przedstawione przez technika dentykowskiego dowody, z wyjątkiem dokumentów wystawionych przez urzędy i jednostki gospodarki uspołecznionej, powinny być zweryfikowane przez wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Zarząd Służby Zdrowia w m. st. Warszawie i m. Łodzi) działający w

porozumieniu z zarządem okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 3. 1. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Zarząd Służby Zdrowia w m. st. Warszawie i m. Łodzi) w porozumieniu z zarządem okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia zalicza technikowi dentykowskiemu do stażu pracy okresy wykonywania prac techniczno-dentykowskich przed uzyskaniem uprawnień zawodowych, jeżeli prace te były wykonywane po nabyciu niezbędnych w tym zakresie umiejętności.

2. Do okresów, o których mowa w ust. 1, nie może być zaliczony okres nauki zawodu.

3. Okresy, o których mowa w ust. 1, powinny być udowodnione w sposób wiarygodny, z tym że zaświadczenia pochodzące od osób prywatnych powinny być poświadczane notarialnie co do podpisu tych osób.

§ 4. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Zarząd Służby Zdrowia w m. st. Warszawie i m. Łodzi) może zaliczyć do stażu pracy okresy oddelegowania do pracy społecznej.

§ 5. Przepisy §§ 3 i 4 zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 listopada 1954 r. w sprawie zasad obliczania stażu pracy lekarzy i lekarzy dentyków (Monitor Polski Nr 106, poz. 1414) mają odpowiednie zastosowanie do techników dentykowskich.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Zdrowia: w z. A. Pacho